

סדר ברכת המזון

לפני מים אחרונים יאמר "לשם יחוד" זה שהובא בטה"ק לשון חכמים ח"א:

**לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה, בְּדַחֲלֵו וְרַחֲמֵו,
וְרַחֲמֵו וּדְחִילֵו, לְיַחְדָּא שְׁם יוֹד ק"י בּוֹא"ו ק"י בְּיַחְדָּא
שְׁלִים (יְהוָה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרִי אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם
מִצְוֹת עֲשֵׂה לְבָרֶךְ בְּרִכַּת הַמְּזוֹן, כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה: וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבַעְתָּ, וּבְרִכַּת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְתַקֵּן שְׂרָשׁ מִצְוֵה זֶה
בְּמִקּוּם עֲלִיּוֹן. וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהִיָּה חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה
רְאוּשׁוֹנָה וּבְרַכָּה שְׁנִיָּה וּבְרַכָּה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נִבְרַךְ עִתָּה
עַל הַמְּזוֹן, וְתַתֵּן לָנוּ כַּח וַיְכַלֵּת וְעִזָּר וְסִיּוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן
נוֹקְבִין וְלַהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַת הַמוֹחִין לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֵל (הַגְּדוּלָּה),
וְגַם תְּהִיָּה חֲשׂוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה רְבִיעִית
אֲשֶׁר נִבְרַךְ עִתָּה, וְתַתֵּן לָנוּ כַּח וַיְכַלֵּת וְעִזָּר וְסִיּוּעַ לְהַעֲלוֹת
מִיַּיִן נוֹקְבִין, וְלַהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַת מוֹחִין לְעֵקֶב וְרַחֵל. וַיַּעֲלֵה
לְפָנֶיךָ כָּאֵלוּ כּוֹנְנוּ בְּכָל הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיּוֹת לְכוֹן בְּאַרְבַּע בְּרִכּוֹת
אֵלוּ שֶׁל הַמְּזוֹן. וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כוֹנְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:**

אח"כ יטול מים אחרונים על אצבעותיו וינגבם, ויאמר:

**לְמַנְצַח בְּנִגְנַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנְנוּ וַיְבָרְכֵנו. יָאֵר פְּנֵיו אֶתְנוּ
סְלָה: לְדַעַת בְּאַרְצֵ דְרַכָּה. בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעַתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים.
יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלִם: יִשְׁמְחוּ וַיְרַנְּנוּ לְאַמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיֶּשֶׁר.
וְלְאַמִּים בְּאַרְצֵ תְנַחֵם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלִם:
אַרְצֵ נִתְנָה יְבוּלָה. יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים. וַיִּירָאוּ**

אוֹתוֹ כֹּל אֶפְסֵי אָרֶץ:

אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכֹל עֵת. תִּמְיֵד תְּהַלְתּוּ בְּפִי: סוּף דְּבַר
הַכֹּל נִשְׁמָע. אֵת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֵת מִצּוֹתָיו שְׂמוּ, כִּי זֶה
כֹּל הָאָדָם: תְּהַלֵּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי. וַיְבָרֶךְ כֹּל בֶּשֶׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
וַיְדַבֵּר אֱלִי, זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

אם הם שלושה אומר המזמן:
עונים:

אומר המזמן:

הבן וְנִבְרָךְ לְמַלְכָא עֲלָא קְדִישָׁא:
שְׁמַיִם:
בְּרִשׁוֹת מְלִכָא עֲלָא קְדִישָׁא, (בשבת יוסיף
ובְרִשׁוֹת שַׁבַּת מְלִכְתָּא). (ביום טוב - ובְרִשׁוֹת
יוֹמָא טַבָּא אֲשֶׁפִּיזֵין קְדִישָׁא). (בסוכות -
ובְרִשׁוֹת שַׁבְעָה אֲשֶׁפִּיזֵין עֲלֵינֵין קְדִישִׁין).
ובְרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי, וּבְרִשׁוֹתְכֶם, נִבְרָךְ
שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ:

המסובים עונים:
המזמן חוזר:
ואם הם עשרה או יותר אומר המזמן:
המסובים עונים:
המזמן חוזר:

בְּרוּךְ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ:
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיִינוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּה
אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֹּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרוּחַ

וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֵם לְכָל בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם
 חֶסֶד: וּבִטְוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר
 לָנוּ מִזֶּזֶן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל זָן וּמִפְרִנְס
 לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּף לְכָל וְהִתְקִין מַחְיָה וּמִזֶּזֶן לְכָל
 בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב חֶסְדּוֹ פָּאֲמֹר.
 פּוֹתַח אֶת יְדָךְ. (ר"ת פא"י שהוא מספר יאהדונה"י ומספר
 סא"ל, וס"ת חת"ך) וּמִשְׁבִּיעַ (כמספר חת"ך) לְכָל חַי רְצוֹן:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָוִה, הַזָּן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְיָוִה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
 אַרְץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּזֶן.
 עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
 עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ
 שֶׁלְמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים
 וּמִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זָן וּמִפְרִנְס אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים אומרים "על הניסים". ואם לא אמר ונוכר לפני שאמר
 תיבת ה' של ברכת על הארץ - חוזר לאומרו. ואם נזכר אחר שאמר תיבת
 ה', יאמר אותנו בהרחמן, ויאמר:

הרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו, בימים ההם
 בזמן הזה, בימי וכו':

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
 הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת. שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
 בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

לחנוכה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי וכו' כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהים הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. מנער ועד זקן. טף ונשים. ביום אחד. בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ ועשית עמהם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה:

גדולה ופרקו כהים הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ וּמְבַרְכִים
אֶת שְׁמֶךָ כְּאִמּוֹר וְאֶכְלֵת וְשִׁבְעֵת. וּבִרְכַת (כשיאמר
מילת "את" ימזוג את הכוס) אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ
וְעַל הַמְּזוּן:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וְעַל
ירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל
הַיְכָלֶךָ. וְעַל מְעוֹנֶךָ. וְעַל דְּבִירֶךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֲבִינוּ רַעֲנוּ וְזִנְנוּ.
פָּרַסְנוּנוּ. כָּל־כְּלָנוּ. הִרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ מִהֲרָה מְכַל
צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי מִתְּנוּת
בְּשׂוֹר וְדָם. וְלֹא לַיְדֵי הַלּוֹאֲתָם. אֶלָּא לַיְדֵי הַמְּלֵאָה

וְהִרְחַבְהָ. הַעֲשִׂירָה וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רְצוֹן שְׁלֵא גְבוּשׁ
 בְּעוֹלָם הָהוּא. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחָךָ תַּחזִירֵנָה לְמַקְוֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים:

רְצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי.
 הַשְּׁבֵת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלַפְּנֶיךָ.
 נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִגְוַח בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֶיךָ רְצוֹנָךְ. וְאַל תְּהִי צָרָה
 וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנַחֲמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. כִּי אַתָּה
 הוּא בַּעַל הַנְּחֻמוֹת. וְהִגַּם שְׁאֲכַלְנוּ וְשִׁתִּינוּ חֶרֶב בְּיַתְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שִׁכַּחְנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנֹצַח וְאַל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל
 מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

בראש חודש וביום טוב ובחול המועד אומרים "יעלה ויבוא", ואם לא
 אמרו אינו חוזר, חוץ מליל א' של פסח וליל א' של סוכות שאם שכח
 והתחיל ברכה שלאחריה חוזר לראש ברהמ"ז:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִשְׁמַע
 וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְזָכְרֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְזָכְרוֹן
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה
 לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם. בְּיוֹם:

בראש חודש:	ראש חדש הנה:
בפסח:	חג המצות הנה, ביום (ביום טוב אומר - טוב) מקרא קדש הנה:
בשבועות:	חג השבועות הנה, ביום טוב מקרא קדש הנה:
בסוכות:	חג הסוכות הנה, ביום (ביום טוב אומר - טוב) מקרא קדש הנה:
בשמיני עצרת:	שמיני חג עצרת הנה, ביום טוב מקרא קדש הנה:
בראש השנה:	הזכרון הנה, ביום טוב מקרא קדש הנה:

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
 וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדָבָר

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו
 כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש - אָמֵן):

אם בשבת שכח לומר "דצה" ונזכר לפני שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן שְׁבֻתוֹת
 לְמַנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה, לְאוֹת וּלְבָרִית. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם. לְעֵד הָאֵל
 אֲבִינוּ מְלַכְנוּ אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ. גּוֹאֲלָנוּ. קְדוֹשְׁנוּ.
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רּוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמְּלֶךְ הַטּוֹב
 וְהַמְּטִיב לְכֹל. שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ. הוּא
 מְטִיב לָנוּ. הוּא יִטִּיב לָנוּ. הוּא גְּמָלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ.
 הוּא יְגַמְלָנוּ לְעֵד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְלָה
 וְכָל טוֹב:

יענו - אָמֵן:

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ: הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח
 בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ דְלוֹר דְּלוֹרִים: הַרְחַמֵּן
 הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחַמֵּן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחַת נִצְחִים:
 הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֶנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוּזֵי בְהִתֵּר וְלֹא בְּאֶסּוּר
 בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר: הַרְחַמֵּן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הַרְחַמֵּן הוּא

יִשְׁלַח בְּרָכָה רַחוּם וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הֶרְחַמֵּן הוּא
 יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הֶרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבּוּר עוֹל גְּלוֹת מֵהָרָה
 מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ: הֶרְחַמֵּן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מֵהָרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:
 הֶרְחַמֵּן הוּא יִרְפְּאֵנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה רַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאֹת
 הַגּוּף: הֶרְחַמֵּן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחִבָּה: הֶרְחַמֵּן הוּא
 יְבַרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְשִׂמּוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שְׁנַתְבָּרוּ
 אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מַכַּל כָּל. כֵּן יְבַרֵךְ אוֹתֵנוּ
 יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רִצּוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הֶרְחַמֵּן הוּא
 פְּרוּשׁ עַלֵּינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת: הֶרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לַחַיִּי
 הָעוֹלָמִים:

בר"ח: הֶרְחַמֵּן הוּא יַחֲדֵשׁ עַלֵּינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
 לראש השנה: הֶרְחַמֵּן הוּא יַחֲדֵשׁ עַלֵּינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה
 וְלִבְרָכָה:

בסוכות: הֶרְחַמֵּן הוּא יִזְכֵּנוּ לִישֵׁב בְּסֶכֶת עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיְתָן: הֶרְחַמֵּן
 הוּא יִשְׁפִיעַ עַלֵּינוּ שִׂפְעַ קִדְשָׁה וְטָהָרָה מִשְׁבַּעַה אוֹשְׁפִיזִין
 עֲלָאִין קִדִּישִׁין. זְכוּתָם תְּהֵא מִגֵּן וְצַנָּה עַלֵּינוּ: הֶרְחַמֵּן הוּא
 יִקִּים לָנוּ אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֵלֶת:

במועדים: הֶרְחַמֵּן הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ
 לְשִׁלוֹם:

ליום טוב: הֶרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:

**הַרְחֵמֵן הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה
יְרֵאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וַיְהִי כֹל מַעֲשֵׂינוּ
לְשֵׁם שָׁמַיִם:**

ברכת האורח - הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלָנוּ
עֲלֵיו וַיְסַדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם וַיְהִי כְשֶׁלַּחְנוּ שֶׁל אַבְרָהָם
אֲבִינוּ כָּל רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל וְכֹל צִמְאֵ מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֵל יַחֲסֵר
מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן:

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעֵדָה הַזֹּאת. הוּא
וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שְׂיַחֲיוּ. וּבְנַכְסִים שְׂיִרְבוּ.
בְּרַךְ יִהְיֶה חֵילוֹ וּפְעָלֵי יָדָיו תִּרְצֶה. וַיְהִי נֶכְסָיו וּנְכֻסֵּינוּ
מְצֻלָּחִים וּקְרוּבִים לְעִיר. וְאֵל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם
דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר עוֹן. שֵׁשׁ וְשִׁמְחַ כָּל הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וּכְבוֹד
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יִבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם
הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

בסעודת המילה

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה אָבִי הַבֵּן, הוּא וְאִשְׁתּוֹ הַיּוֹלָדֶת
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַיֶּלֶד הַנוֹלָד, וְכֹשֶׁם שֶׁזָּכְהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמִילָה, כִּי יִזְכְּהוּ לְכַנֵּס לְתוֹרָה וּלְחַפָּה, וְלִמְצוֹת וּלְמַעֲשֵׂים
טוֹבִים, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת מַעֲלַת הַסְּנֵדֵק וְהַמּוֹהֵל וְשֶׁאֵר הַמְּשַׁתְּדָלִים
בְּמַצוּהוֹ, הֵם וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם:

בסעודת החתן

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת הַחֲתָן וְהַכֶּלֶה בְּבָנִים זָכָרִים לְעַבֹּדְתוֹ
 יְתַבָּרֶךְ:

ויש מוסיפים - הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת כָּל הַמְּסֻבִּים בְּשִׁלְחֹן הַזֶּה, וְיִתֵּן
 לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחֲיֵינוּ וְיַצִּילֵנוּ וְיַקְרִיבֵנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבָנָיו
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִּיל (ביום שמתפללים
 מוסף, וכן במוצאי שבת בסעודת פורים ובסעודת מילה אומרים: מְגִדֹּל)
 יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם:
 כְּפָיִרִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ. וְדָרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: נֶעַר
 הַיִּתִּי גַם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב. וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לַחֵם:
 כָּל הַיּוֹם חוֹגֵן וּמְלוּוֶה. וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: מַה שְּׂאֲכַלְנוּ יְהִי
 לְשִׂבְעָה. וּמַה שְּׂשַׁתִּינוּ יְהִי לְרַפּוּאָה. וּמַה שְּׁהוֹתַרְנוּ יְהִי
 לְבָרְכָה כְּדַכְתִּיב וְיִתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּתְּרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה. עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר
 יְבַטֵּחַ בִּיהוָה. וְהִיָּה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה
 יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

אם מברכים על הכוס אומרים:

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא. וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:

סְבִרֵי מְרֻן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

כל דבר שצריך כוס צריך לשתות ממנו מלוא לוגמיו שהוא רוב רביעית

ומצוה לשתות רביעית שלם:

אחר ששתה משגרו לאשתו ששתה ממנו.
ואם שתה רביעית יברך אחריו ברכה זו:

ברכה מעין שלוש

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, על:

על היין:	על פירות מז' מינים:	על מזונות:
על הגפן ועל פרי הגפן:	על העץ ועל פרי העץ:	על המחיה ועל הפלפלה:

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית
והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה. רחם יהוה
אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל הר
ציון משכן כבודך. ועל מזבחך. ועל היכלך. ובנה ירושלים
עיר הקדש במהרה בימינו. והעלנו לתוכה. ושמחנו בבנינה
ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:

בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:	בשבועות: ושמחנו ביום חג השבועות הזה:
בר"ח: ונכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה:	בסוכות: ושמחנו ביום חג הסוכות הזה:
לראש השנה: ונכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:	בשמ"ע: ושמחנו ביום שמיני חג עצרת הזה:
בפסח: ושמחנו ביום חג המצות הזה:	ביום (ביום טוב - טוב) מקרא קדש הזה:

כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך יהוה אלהינו על הארץ ועל:

פרי הגפן* | הפרות* | המחיה ועל הפלפלה*:

ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל:

פרי הגפן* | הפרות* | המחיה ועל הפלפלה*:

*על יין של א"י: גפנה

*על פרות של א"י: פרותיה

*על של א"י: ועל מחיתה ועל כלכלתה